

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22.01.2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów O. i F. A. S. - wniosła o zasądzenie od pozwanego D. S. rzecz małoletnich alimentów w kwotach po 1 000 zł miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od 01.02.2014 r. waz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu.

W uzasadnieniu powództwa A. S. wskazała, iż obecnie małoletni powodowie, tj. po jej rozwodzie z D. S., mieszkają z nią w ich dotychczasowym domu rodzinnym w Z. Śl. przy ul. (...). Starszy syn O. jest uczniem III klasy liceum ogólnokształcącego. Pięć razy tygodniu jest dowożony do D. na treningi piłkarskie. Syn F. jest również w wieku szkolnym. Matka powodów podała, iż ze względu na trudną sytuację majątkową i finansową nie jest w stanie samodzielnie utrzymywać domu rodzinnego i zapewnić dzieciom dotychczasowych warunków. Dodała, że rozwód został orzeczony z inicjatywy ojca małoletnich. W chwili obecnej matka powodów pracuje jako nauczyciel podstaw przedsiębiorczości i pedagog na podstawie umowy zlecenia i jej dochody nie przekraczają kwoty 1 100 zł miesięcznie.

Stanowisko powodów nie uległo zmianie w toku procesu.

Na rozprawie w dniu 03.02.2014 r. pozwany D. S. początkowo wniósł o oddalenie powództwa w całości, a następnie uznał powództwo w przedmiocie alimentów do kwot po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powodowie: O. S., ur. (...) w Z. Śl. oraz F. S., ur. (...) w Z. Śl., pochodzą ze związku małżeńskiego A. i D. S..

Małżeństwo rodziców małoletnich zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 28.10.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 1647/13. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzono obu stronom oraz ustalono, że oboje rodzice będą ponosili koszty utrzymania i wychowania małoletnich.

Dowód: - odpisy skrócone aktów urodzenia O. i F. S. – k. 4-5

- akta Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. I C 1647/13

O. S. ukończył 17 lat i obecnie uczęszcza do III klasy Liceum Ogólnokształcącego w Z. Śl. F. S. w bieżącym roku ukończy 9 lat, jest uczniem II klasy szkoły podstawowej. Opłaty na komitet rodzicielski w przypadku każdego z powodów wyniosły w skali roku po 45 zł, zaś składki na ubezpieczenie – po 40 zł. Zakup przyborów szkolnych dla każdego z małoletnich to wydatek rzędu 100 zł rocznie. Koszt nabycia podręczników szkolnych dla O. wyniósł około 700zł - 800 zł, natomiast dla F. – około 450 zł – 500 zł, z tym iż wydatki te w roku szkolnym 2013/2014 zostały poniesione wspólnie przez matkę powodów i pozwanego.

Dodatkowo małoletni O. będzie pobierał prywatne lekcje z języka angielskiego, których koszt wyniesie 200 zł miesięcznie.

Dowód: - zeznanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. – k. 34-35v.

O. S. trenuje piłkę nożną. Pięć razy w tygodniu dojeżdża na treningi do D. szynobusem. Cena biletu na przejazd wynosi 7 zł w jedną stronę. Pieniądze na bilet często otrzymuje od ojca. Z powrotem do miejsca zamieszkania małoletni jest przywożony przez matkę lub ojca. W soboty małoletni O. bierze udział w meczach piłki nożnej, na które często dowozi go pozwany. Matka przekazuje małoletniemu kieszonkowe w kwocie około 20 zł na każdy wyjazd na mecz. Pozwany zakupuje również synowi potrzebny sprzęt sportowy i obuwiu piłkarskie.

Dowód: - zeznanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. – k. 34-35v.

- zeznanie pozwanego D. S. – k. 35v.-36v.

Małoletni powodowie mieszkają wraz z matką A. S. w domu jednorodzinnym położonym w Z. Śl. przy ul. (...), stanowiącym współwłasność matki powodów i pozwanego. Opłaty eksploatacyjne dotyczące domu oscylują wokół kwoty 1 000 zł miesięcznie, na co składają się: opłata za gaz – około 370 zł (miesięcznie - średniorocznie), opłata za energię elektryczną – około 230 zł, opłata za wodę – około 120 zł, opłata za wywóz nieczystości – 62 zł, zakup drewna kominkowego – około 160 zł, podatek od nieruchomości – około 80 zł. W kosztach utrzymania domu partycypuje także pozwany D. S., mimo iż mieszka oddzielnie. Pozwany uiszcza również ratę kredytu hipotecznego w kwocie 360 franków miesięcznie.

Dodatkowo A. S. ponosi opłatę za dostęp do Internetu w kwocie około 100 zł miesięcznie.

Dowód: - faktura VAT dot. opłat za wodę – k. 16

- blankiety wpłat należności za wywóz nieczystości – k. 17-18

- faktury VAT dot. opłat za gaz – k. 20-31

- informacja o wystawieniu faktury VAT za Internet – k. 19

- częściowo zeznanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. – k. 34-35v.

A. S. z zawodu jest technikiem ekonomistą. Jest zatrudniona w oparciu o umowę zlecenia w Cechu (...) w Z. Śl. jako nauczyciel i pedagog, z czego uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 600 zł netto w skali miesiąca. Nie pobiera na małoletnich synów zasiłku rodzinnego.

Dowód: - rachunek do umowy zlecenia za październik 2013 r. – k. 10

- zeznanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. – k. 34-35v.

Pozwany D. S. z zawodu jest blacharzem-lakiernikiem. Prowadzi działalność gospodarczą – restaurację (...) w Z. Śl. W roku 2012 r. pozwany osiągnął z prowadzonej działalności dochód w wysokości 75 056,08 zł, zaś w roku 2013 r. – w kwocie 79 170,51 zł.

Pozwany obecnie mieszka na terenie restauracji, nie ponosi zatem dodatkowych kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania. Pozwany posiada zaległości z tytułu opłat za gaz, energię elektryczną, podatku od nieruchomości oraz składek ubezpieczeniowych ZUS.

Dowód: - bilans firmy (...) za 2013 r. – k. 38

- zeznanie PIT-36L wraz z PIT/B pozwanego za 2012 r. – k. 39-43

- zeznanie pozwanego D. S. – k. 35v.-36v

D. S. w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą posiada zadłużenia z tytułu nie spłaconych kredytów bankowych w łącznej wysokości około 4 000 000 zł. Zobowiązania nie są regulowane na bieżąco. W dniu 15.11.2013 r. Bank Spółdzielczy w Z. Śl. wypowiedział pozwanemu pięć umów kredytowych opiewających na łączną kwotę rzędu 2 356 000 zł.

Dowód: - wypowiedzenia umów kredytowych z dnia 15.11.2013 r. (5 pism) – k. 44-48

- zeznanie pozwanego D. S. – k. 35v.-36v

D. S. czynnie uczestniczy w wychowaniu i utrzymaniu swoich małoletnich synów. Pozwany niemal codziennie kontaktuje się z dziećmi, zarówno osobiście, jak i telefonicznie. (...) bardzo często po szkole przychodzą do restauracji ojca, gdzie spożywają obiady. Pozwany zabiera powodów na zakupy, na pizzę, do kina. Dzieci odwiedzają ojca w jego obecnym miejscu zamieszkania.

Pozwany przekazuje również A. S. środki pieniężne w różnych kwotach z przeznaczeniem na utrzymanie małoletnich. W okresie od listopada 2013 r. do lutego 2014 r. włącznie pozwany przekazał matce małoletnich na powyższy cel łącznie kwotę około 3 400 zł (nie licząc kwot przekazanych na spłatę kredytu mieszkaniowego oraz na rachunki mieszkaniowe).

Dowód: - zeznanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów A. S. – k. 34-35v.

- zeznanie pozwanego D. S. – k. 35v.-36v

Sąd zważył, co następuje:

Wnikliwa analiza zgromadzonych w sprawie dowodów i dokonanie ich oceny w granicach przewidzianych w art. 233 § 1 kpc pozwoliły stwierdzić, że powództwo dotyczące zasądzenia alimentów od pozwanego D. S. na rzecz małoletnich powodów O. i F. S. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawą roszczenia alimentacyjnego powodów jest treść art. 133 § 1 KRiO, zgodnie z którym obydwoje rodzice obowiązani są do świadczenia alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania. Z dyspozycji tego przepisu wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek dostarczania dziecku środków utrzymania i wychowania. Z powyższego wynika, że czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem, a jedynie okolicznością czy ze względu na poziom rozwoju i stopień wykształcenia uprawniony może utrzymać się samodzielnie.

Granice tego obowiązku – zgodnie z treścią art. 135 § 1 KRiO – wyznaczone są z jednej strony potrzebami uprawnionego oraz możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego, przy czym należy zaznaczyć, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej co jego rodzice – in concreto oznacza to, że stopień zaspakajania jego potrzeb nie powinien być niższy niż poziom życia jego rodziców. Realizacja obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 KRiO).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że oboje rodzice O. i F. S. zobowiązani są dostarczać im środków utrzymania i dbać o ich wychowanie. Obowiązek ten może być realizowany dobrowolnie przez obojga rodziców, którzy będą zaspokajać usprawiedliwione potrzeby małoletnich, bądź też przez łożenie przez jednego z rodziców do rąk drugiego rodzica określonej kwoty pieniężnej na zaspokojenie tych potrzeb. Podkreślić należy przy tym, iż chodzi tu o zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej. Zaznaczyć należy także, iż postępowanie dowodowe w sprawie nie wykazało, aby małoletni powodowie dysponowali jakimś majątkiem, z którego można by czerpać środki pieniężne z przeznaczeniem na pokrycie kosztów ich utrzymania i wychowania.

Zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 135 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów, ale też od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji. Pamiętać przy tym należy, że obowiązek alimentacyjny względem dziecka obciąża obydwoje rodziców. Zaznaczyć przy tym należy, że ustalenie możliwości zarobkowych czy majątkowych zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte w rzeczywistości przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Dlatego też Sąd rozstrzygając w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego opiera się nie na podstawie zarobków otrzymywanych przez stronę, lecz w oparciu o zarobki, które odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Zatem

nawet brak dochodu po stronie zobowiązanego nie niweczy w żaden sposób możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, które wszakże ocenia się hipotetycznie i nie może on na tej podstawie uchylić się od obowiązku alimentowania dziecka.

W tym miejscu wskazać należy również na treść art. 233 § 2 kpc stanowiący, iż Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zauważyć należy, że na rozprawie w dniu 03.02.2014 r. pozwany D. S. wprawdzie początkowo wniósł o oddalenie powództwa o alimenty w całości, następnie jednak uznał powództwo w przedmiocie alimentów do kwot po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów. Sąd, biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy, przyjął, że uznanie powództwa przez pozwanego jest nie tylko zgodne z prawem, ale także z zasadami współzycia społecznego, a nadto nie narusza usprawiedliwionego interesu żadnej ze stron. W przedmiotowej sprawie sam pozwany nie zaprzeczył zasadzie, zgodnie z którą jako ojciec małoletnich powodów winien wspierać ich finansowo, czemu dał wyraz podczas toczącego się postępowania uznając powództwo do kwot po 500 zł na rzecz każdego z powodów, co wskazuje, że gotów jest łożyć na ich utrzymanie w/w kwoty. W ocenie Sądu wskazana kwota rat alimentacyjnych, która ma stanowić niezbędny wkład pozwanego w miesięczne utrzymanie synów, nie jest wygórowana i odpowiada w pełni możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego (wbrew jego twierdzeniom prowadzona przez niego działalność restauracyjna przynosi dochody, co wynika jednoznacznie z zeznania podatkowego PIT-36L za 2012 r. i bilansu firmy pozwanego za rok 2013), pozwalając jednocześnie zaspokoić najbardziej podstawowe potrzeby życiowe O. i F. S.. Należy w tym miejscu zaakcentować, że Sąd wziął pod uwagę fakt, iż pozwany od chwili rozvodu z A. S. dobrowolnie realizował swój obowiązek alimentacyjny wobec powodów wydatnie współuczestnicząc w kosztach ich utrzymania. Podnieść należy, że z przeznaczeniem na potrzeby dzieci w okresie od listopada 2013 r. do lutego 2014 r. włącznie pozwany przekazał matce małoletnich kwotę rzędu 3 400 zł, co stanowi niebagatelny wkład w utrzymanie dzieci, a ponadto partycypował w opłatach eksploatacyjnych domu zajmowanego przez byłą małżonkę i dzieci oraz w spłacie kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup w/w nieruchomości. Nie można również nie odnotować, że pozwany utrzymuje z synami regularny kontakt osobisty i telefoniczny, zabiera ich na zakupy, kupuje odzież, organizuje rozrywkę, a także że synowie spożywają również obiady w należącej do niego restauracji. Pozwany także systematycznie przywozi starszego syna O. z treningów piłkarskich, w których on uczestniczy, odbywających się w D.. Okoliczności powyższe zostały potwierdzone również przez matkę małoletnich, A. S.. Uznać zatem należy, że D. S. przez cały czas jest aktywnym rodzicem, który zapewnia dzieciom zarówno wsparcie materialne, jak i dostarcza środków wychowania. Tym samym, wywiązuje się choć nieregularnie ze swojego obowiązku alimentacyjnego. Zdaniem Sądu należy oczekiwać, że również po ustaleniu wysokości jego obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci w drodze orzeczenia Sądu w dalszym ciągu tak jak dotychczas, będzie udzielał synom dodatkowego wsparcia, nie ograniczając się jedynie do łożenia na ich utrzymanie zasądzonej kwoty 1 000 zł miesięcznie. Jeśli tak by się nie stało potrzebna będzie korekta uznanej przez pozwanego kwoty.

Nie można również pominąć faktu, iż także matka małoletnich powodów, która jest osobą aktywną zawodowo, winna dostarczać im środków utrzymania na równi z pozwanym, albowiem co do zasady na obojgu rodzicach spoczywa ciężar obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci. Sąd nie dostrzegł przeszkód, dla których A. S. nie mogłaby się wywiązywać wobec synów z obowiązku alimentacyjnego również w formie pieniężnej. W ocenie Sądu jest obecne możliwości zarobkowe pozostają na zbliżonym poziomie do możliwości zarobkowych po stronie pozwanego.

Zebrane w sprawie dowody wprawdzie wykazały, że pozwany posiada liczne długi związane z nie regulowanymi na bieżąco zobowiązaniami kredytowymi, nie sposób jednakże przyjąć, iż konieczność spłaty zadłużeń z tytułu umów kredytowych może wpływać na istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec dzieci, oczywistym jest bowiem, iż obowiązek alimentacyjny rodzica wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, niejako „wyprzedza” inne zobowiązania osoby zobowiązanej do alimentacji, tym bardziej, iż dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, zaś rodzic jest obowiązany podzielić się z dzieckiem nawet skromnym dochodem. Na marginesie zauważyć należy również, że wszystkie kredyty związane z działalnością gospodarczą zostały zaciągnięte przez pozwanego wspólnie z A. S. jeszcze w czasie trwania ich małżeństwa, co nakazuje przyjąć, że w/w zobowiązania w równym stopniu obciążają ich oboje.

Dlatego też Sąd, mając na uwadze powyższe, doszedł do przekonania, że alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów są usprawiedliwione i znajdują oparcie w zasadach współżycia społecznego. Alimenty we wskazanej wysokości pozwalają zabezpieczyć podstawowe potrzeby dzieci na należytym poziomie, z uwzględnieniem wieku małoletnich oraz konieczności zapewnienia im właściwych warunków rozwoju zarówno pod względem fizycznym, psychicznym, jak i ogólnopoznawczym, oczywiście przy założeniu, że dalsze potrzeby dzieci zabezpieczy ich matka.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w oparciu o treść art. 135 § 1 KRiO zasądził alimenty od pozwanego D. S. na rzecz powodów O. S. i F. S. w kwotach po 500 zł w skali miesiąca począwszy od dnia 05.03.2014 r., tj. od dnia wyrokowania w sprawie (pkt I wyroku). W pozostałym zakresie powództwo o alimenty, jako nie znajdujące usprawiedliwionych podstaw w materiale dowodowym sprawy, podlegało oddaleniu (punkt II wyroku). Z uwagi na postawę pozwanego, który w części uznał powództwo, Sąd odstąpił od obciążenia go kosztami postępowania (pkt III wyroku). Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie I nadano na podstawie art. art. 333 § 1 pkt 1 kpc (punkt IV wyroku). Zgodnie z tym przepisem Sąd nadaje z urzędu wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po wniesieniu powództwa.